

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Грамматика-та е основа-та на единъ языкъ, и точка-та на негово-то развитие: слѣдователно тя е едно особено занятие — една наука. Всяка наука, колкото по просто и по методически е изложениа, толкова е и по лесна въ изучение-то си. Тая е главна-та точка която, юще преди десять години, побуди моя-та ревность къмъ тоя предметъ, за когото и обявление издадохъ. Но, понеже съдба-та поиска, по благополучіе или по злополучіе, да ма отдалечи въ не-го време отъ тѣзи мѣста, припаяствува ми и на намѣ-рение-то.

За днесъ това не бѣше веке мое дѣло, ако обстоятелства-та, по нѣкои причини, не быхъ побудѣли трудолюбіе-то ми възъ него, и изново раздразнили ревность-та ми. За това, ако и да препознавахъ слабостъ-та си, при наши-тъ днешни Славенно—Български филологи, то, не смѣяхъ да отложѣ и отпуснѣ отъ трудъ-тъ си онова което съмъ мислялъ и мислѣхъ за по добро възъ този важенъ за насъ предметъ.

Ако искаме, съкамъ, да съхранимъ слога-тъ ко-гото днеска говоримъ и когото напосоки пишемъ, то